

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto abraha[m] patriarcha. Cap[itulum]. lxxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

fernitute demoni; et revertunt ad possessiones celestium mansionum. ¶ Tertio propter representationem. Nam quinquagesima non solum tempus remissionis significat: sed etiam statu beatitudinis representat. Nam in anno servis efficiuntur liberi: in I. die data est lex in morte finis: et in I. die datus est spiritus sanguis apostolis. Et id hinc uerius bestrudine representat: ubi erit adeptio libertatis: qd omnis per sustinuit liberatio ne: cognitio virat: qd per legem datur: et pfectio charitatis qd per spissit infusionem. ¶ Numen eria quinquagenarius est denarius quiuplat? Denarius vero significat beatitudinem sanctis in fine mundi conferendam. unde et pater famillas suis operariis in vinea laborantibus: sero contulit denarios singulos pro mercede. Hic autem denarius ideo quincuplatur: quia. v. corporis sensus tunc beatificatur. Hic enim per quinq; prudentes virgines designans: que satius exclusa ad nuptias cum sposo Christo ingrediuntur. Ideoq; denarius retributionis in. v. sensibus quincuplatus ad quinquaginta iubile multiplicatus ascendit. ¶ Tria autem sunt necessaria in epistola et euangelio difficultati proposita: ad hoc ut opera penitentie sint perfecta: scilicet charitas que proponitur in epistola: memoria dominice passionis: et fides que sumitur per illuminationem ceci: que duo ponuntur in euangelio. Nam fides ipsa opera facit acceptabilia: sine qua impossibile est deo placere: memoria passionis facilita Gregorius. Si passio Christi in annis duicitur: mihi est tam arduum quod non equum tolleretur: charitas autem facit esse continua: qd ut idem dicit amorem dei non est ociosus. Operatur enim magna si est. Si autem operari negligit: amor dei non est. Unde sicut in principio ecclesia quasi desperans clamauerat. Eirex dederunt me te. Et postmodum ad se rediens et adiuuari petebat discens. Exurge dñe te. Ita nam hic ex sepevenie fiducia concepta propter penitentiam orat et dicit. Esto mihi tu deum protectorem: ubi quattuor petit. si protectione firmamentum: refugium: et ducatum. Omnes enim filii sui: aut sunt in gratia: aut in culpa: aut in aduersitate: aut in prosperitate. Illis qui sunt in gratia petit fratrem: et in mimento: ut in ipsa gratia confirmetur. Illis qui sunt in culpa: petit refugium: ut conuerteretur. Illis qui sunt in aduersitate: petit protectionem: et in ipsis tribulationibus protegantur. Illis qui sunt in prosperitate: petit ducatum ut in ipsis prosperitatibus a deo innocenter ducantur. Terminat autem quinquagesima in die pasche: qd penitentia ad nouitatem vite facit resurgere. Et qd in hebdomada quinquagesima reponitur terste etatis recoluntur: merito sanctorum patrum terste etatis immediate gesta subscripta: quoq; dies obituum ignorant. Quauis enim de solo sero Abrahā beatus Hieronymus dies dormitionis in suo kalendario scribat: videlicet, viij. idus

Tertius

octobris: quia tamē de nullo alio tempore etatis certa dies festivitatis reperitur: ne ipm Abrahā primū et solū etatis tertie ab alijs separeremus congruentius vultum est: vt de tempore una cujus alijs acta subiiciamus.

¶ De sero abrahā patriarcha. Cap. lxxviii:

Bra quē

deus propter eius fidem addixa sibi una littera quaz nos uxoris detta erat: vocavit postmodum abraham patriarcha sanctissimum: et non solum in sanctorum catalogo ecclesiastici. xliii. et primo matthei. iiij. cap. speclalter nominatur: sed etiam ex textu sacre scripturae in locis pluribus de fide: iusticia: et obediencia commendatur. Hic cum patre thare habitas in aram cujus esset annorum. lxxv. ad imperium domini relictis patre et fratre Nachor egressus inde cum uxore sara sterile et Lotu filio fratris Aran quē in filium adoptauerat: et cum oī eius familia et supellecile: venit ad terram chanaā habitaratus quā dens eius semini pmiserat se daturum: venientibusq; ad sicheim iuxta valle illustrē: que pentapolis dicebatur a quinq; urbibus sodomis: edificauit sibi altare domino. Exinde ut dicit Iosephus primus presumpsit pronunciare unum deum creatorum cunctorum. Inde transgredit̄s inter bethel et haiz alio edificauit altare: et ultra progrediens habitauit in damasco. Annus vero subsequens qd est. lxxvi. eratis abrahā. Primi annus est reprobationis dei factus ad eum: a qd usq; ad egressum filiorum israel de egypto suppurrant anni. ccccxxx. post quos apostolus ad galatas. iiiij. dicit facta fuisse legē. ¶ Utrum propter famam que facta est: descendit abrahā in egyptum: tumens libidinem egyptiorum: ne cui propteryo pulchritudinem occiderent: dicit eam sororem suā esse: sicut et erat re vera quia filia fratris. Et qd laudata est pulchritudo ei⁹ apud regē egypti: in domū eius sublata est. Sed deus regis desideriū impediuit: ne rāgeret eā in egypti tudine et tumultu canarum: ut dicit Iosephus. Lūc pro salute regis sacrificaret: sacerdotes per ira dei hoc accidisse significauerunt: eo qd vero regi pegrini intuicā inferre voluisset. Sicq; rex egypti uxore suā intacra abrahā restituist: et de commissione eam postulauit. ¶ Sane abrahā et type arithmeticā et astrologiā egyptis primū tradidit: a quib⁹ postmodum peruenierūt ad grecos. Reuersus autem abrahā et egypto habitauit in loco: ubi fixerat tabernaculum inter bethel et haiz. Et enī esset dimes valde ī auro et argento familia et iumentis et pastores eius cujus pastores ib⁹ lotu per paucis ritarent: diuisus est a lotu nepote suo: et dedit ei optiones eundi quo vellet. Lotu elegit regionē circa iordanē fertiliē et

De sanctis in mense februario occurrentibus Folio. lviij.

amenā et moratus est in oppidiō sodomitū. Abrahā nō descendit ad conuallē mambre suetā hebreo: et habitās ibi iuxta querçū vel therebin tūz edificauit altare dñi. Qdābre nō eschol et anel fratres erāt: et federati sunt abrahe: a qđū p̄mogenito vallis cognominabat. Abi promisit deus abrahe omnē circumstantē terrā p̄ quattuor partes dare sibi et semini eius. Post hec chodōr laomor rex helamitarū cum alijs tribus regib⁹ quinq̄ reges sodomoū vicit in bello: et tult omnē substantiā eorū: cū loth et omni substatia eius. Quo audito abrahā cū. ccxvii. ver naclis suis et tribus p̄dictis fratribus mābre: eschol: et anel psecutus ē eos vīq; ad dan: et plurimis trucidatis vīctoriā obtinuit: et loth nepotem mulierē et p̄plim omnēs substatiā reduxit. Cui melchisedech rex salēm et sacerdos occurrit: et sacrificiū panis et vīni p̄misus obtulit: cuīq; abrahā decimas p̄soluit: vt infra de melchisedech dicetur. Ab hac vīctoriā p̄ remissione captiuorū dicit quidā iūtrū habuisse subtilez: quod remissio interpretat. Et institut⁹ est annio quinquagesimo: quia tūc erat loth quinquaginta annos. Post que abrahā per inflammationē sacrificiū diuinatus illapsam: accepit signum de p̄missione sobolis in stellarū numerū multiplicande. Quod quia vīti naturaliter impossibile deo credidit: de fide merito commēdat. Tūc p̄mū suscepit filiū ex agar ancilla: cui nomen Iismael: a quo Iismaelitarū gens: qui et agarenī ab agar dīcī sunt: qui et postmodū vīti sare filiū saracenoꝝ falsum nōmē vīsurpauerunt. Deinde abrahā qui p̄mo dicebat abrahā a deo vocatus est abrahā: vīroꝝ ipsius que sarai dicebat a deo sara vocata fuit. Preceptūq; accepit diuinitus abrahā vt se cū sua sobole circuncideret: vt inter cūreas nations rati signaculo corporis electorum vīroꝝ soboles nascerent. Et cū ēēt annoꝝ xix. circācidit se et Iismaelē filiū suū annorum xiiij. ac oēz familiā suā sexus inasculini. Iterum quoꝝ dñs abrahā per subiecrā angelicā creaturā apparuit: filiumq; sara dea repromisit: eamq; hētantē redarguit: et abrahā sodomitū interitum nūncauit. Tunc sancrus patriarcha beate trinitatis prius mysteriū intellexit. Euz tres viros vīdit et vīnū adorauit: quos et hospitio susceptos fertili cōuiuo refecit: vībi trinitatis expresse mysteriū ponit. Cum abrahā nūc ad vīnū nūc ad tres loquif. Ipseꝝ deus in tribus apparetib⁹ angelis: nūc singulariter: nūc pluraliter virum sanctū affatur. Abrahā post hec peregrinatus in gerariis sara vīore vt fece rat in egyp̄to sororē esse dixit: et simile necis p̄ticulum simili modo: p̄ dei p̄udentiā evasit. Cum nō esset annoꝝ centū corpusq; tā haberet mortuū naturaliter ad generandū. Sara nō sterilis et nonagenaria esset: iuxta repromissionē dei ad eos factā nāt̄ est isaac: qui et octauo die iuxta diuinū mādatum circuncisus est anno ab

institutione cīcūcīfīonis secūdo: ab eru nō ille mālīs. xiiij. Abiārato nō isaac: et aliquantulū ex crescētē dū cum Iismaelē luderet: et enī ille vī inator in ludo lefīsser: cum etiā dicunt hebrei Iismael aliquā idola de terra finxisset: et isaac ad ea colenda inducere velle ad instantiam fare: abrahā Iismaelē cum matre simul elecīt. sed dñs Iismaelē custodiēs duodecim duces tribūnū suas rū ex eo multiplicando procreauit. Deinde abimelech rex gerariis timēs abraham dītatuſ et multiplicatū cum sīchol p̄ncipe exercitus sui ad eum venit: et cum illo ad pūteū fedus inīt: vībī et abrahā nemus plantauit. Cū aut abrahā adhuc habitaret in berasabe et isaac ēēt annoꝝ xxv. vel vt quidā afferūt quadraginta dñs fidem et obedientiā sancti patriarche tētarevelens: non quia nesciret: sed vt nobis exemplum immōtēseret: p̄cepit immolare filiū suū isaac in monte moria: in quo postea templū domini a salomone edificari est. Quod quidē ille creato rī suo amplius q̄ suo atrectui cupiō deservire adimplere curauit. Et dum cū assumptis duobus pueris et filio sine victimā p̄gerer: et dimisio famulis nat⁹ parentē vībi esset victimā quereret adhuc abrahā eidem dīmīnū mandatū nō luit reuelare. dīcēs q̄ deus sibi de victimā pulsaderet. Cum aut ad montē pūenissent: refert iō sephus verba patris ad filiū dīcētis: q̄a sicut ex voluntate dei ingressus fuerat mundū mirabiliter: sic dei voluntate necessē erat ei egressū inūtānter: quem dñs quidē iudicasset nō egri tudine: nō bello: nō aliqua passione humana vitam finire: sed cū orationib⁹ et sacrificiū aiāt ipsius ad se reuocare: et q̄ nō dubitaret: quia infallibiliter deus eū suscitaret: ob p̄missiones implēdas. Et sic isaac immoladū libēs accessit ad arā. Sed nūc credētib⁹ dura diuinitas permāsit. Nam et deus angelicavoce suspendit abrahā a filiū nece ostēdēs et quē immolarer: p̄ filio artēt: vt abīq; pietatis dispēdio tūi sacri ficiū consumaret. In hoc moze xp̄i p̄figurans ut sicuti reservato isaac artes immolat. sic dīnitare in xp̄o seruata humanitas in cruce partitur. Ex hoc forte quidā codices antīmat̄ sacri ficiū abrahā ecōē amī die cum xp̄i passione concurrisse sez. viij. kalen. aprilis: quo etiā die tradunt melchisedech primū sacerdotēt regēt: panis et vīni deo primitus mysteriū obtulisse. Reuerso autē abrahā ad conuallē mābre: morū: rūaq; sara eius vīore misit serum suū elīzer ad mespotamiam syrie ad nepotem suū bathuelem filium nachor: adiurans eum vt filiam nepotis sui de cognatiōe sua filio suo vīorem assumeret. Qui recto gradu perueniēs ad domū bathuelem cum esset adhuc in agro et exspectaret diuinitus inspiratus vīore isaac p̄destinatā rebecca baruelis filiū nachor filiam nūc sibi vīlam cognovit. Logiās ut quecūq; pueilla ad hauriendā aquā perges sibi potū pe

b ii

Liber

tempis quinetia camelis aqua preberet: ipsa futura isaac contumeliam esset. Que ova cum in rebeca contumeliam essent: seruusque cuncta patri narrasset: dedidit pater puellam in uxorem isaac desponsandam. Quaz secundum adducrat: isaac despousavit cum esset annorum XI. vel VIII. quod dicitur. et in tantum ea dilexit: ut dolorem qui sibi ex matris morte acciderat temperaret. **Abrraham** vero aliam duxit uxorem nomine eburam: quam quidem dicunt agar ancillaz eius fuisse: et ea plures genuit filios: quibus tamen munera dedit: et eos ab isaac separauit. Illi vero heredi omnem possessionem suam tribuit. Et postquam generat isaac supuixit annis. LXXV. videlicet usque ad. XV. annum natiuitatis iacob et esau. Sicque cum esset annorum. CLXV. in senectute bona mortuus est. Et sepultus est in spelunca duplice quam emit ab efforo in sepulturam generis suis: ubi et sara eius uxoris ab eo fuerat tumulata. Dies autem dormitionis abrahame enim Hieronymus fuit. VII. idus octobris. hec et libro genesis a. c. XII. usque ad. XXV. inclusu. et ex dicto iosephi hieronymi et hystorice scholastice: atque et chronicis gislemi.

De sancta Sara matre. Cap. xxxv.

Brai quam propter

eius incredulitatez detracta una littera eius nomini et addita nominis abrahame de sara nominauit: filia fuit aram fratris abrahame: et ipsius abrahame cognovit ex fratre. Nam coepit ad augendum et multiplicandum genus humanae cutis usque gradus preter sororem coniugem accipere licet. Hec cum sterilis esset: agar egyptiam ancillam suam abrahame dedit uxori: ex qua suscepit filium ismaele. Deinde promissione sibi a deo facta cum esset annorum. XC. ex abrahame ceterario filium conceperit et peperit: quem vocauit isaac. Et cum aliquantulus crevisset puer: et cum ismaele luderet: percepit sara quod ismael de luto idola finterat: et isaac ad ea colenda provocabat: unde et viro institutus: et ancilla cum filio a se ciceret: ne filius inimicis ismaelis malitia fedaret. Supuixit autem sara nato isaac annos. XXXVI. Et cum esset annorum. CLXVI. mortua est: et a viro sepulta in hebron in spelunca duplice: quam abraham emit in perpetuam sicut et suo possessionem sepulchri. hec unde supra.

De sancto Melchisedech rege. Cap. xc.

Melchisedech rex sa-

lem: que postea dicta est hierusalem cui apostolus paulus ad heb. vii. sanctis testimoniis perhibet: in plerisque sacre scripture locis sanctissimus nominatur. **L**uit tam genealogia enim apostoli subiecte christum in hoc prefigurans: quod enim humanitate patre caruit: et cuius enim divinitatem generationis narratio narrari nequit. **H**unc tam hebrei autem sem filium noe fuisse usque

Tertius

ad isaac tempora vidisse: et oes primogenitos a noeysque ad aaron sacerdotes extitisse: qui in concubinis et oblationibus populo benedicebant: et primogenita recipiebat. Siue autem melchisedech idem qui et sem fuerit: siue alter extiterit: hoc est diuina pagina expressum habemus: quod rex et sacerdos fuit: qui et primus et altius in insitatum sacrificium deo in pane et vino obtulit: cui etiam abraham vero dei omnipotens sacerdoti decimas exsoluit. In quibus omib[us] chrysostomus expressius designauit: qui et rex iudeorum et hierusalem regis dauid carne progenie fuit: quez et magi ab oriente venientes regem iudeorum adorant: et pilatus imperium romanum vicarius in titulo crucis superposito regem iudeorum affirmat. **H**ic etiam sacerdos verus extitit sacrificium sui corporis et sanguinis immaculatum sub speciebus panis et vini deo offerens: oblationesque et melchisedech prefigurata adimplens. De quo pater eius enim carne dauid prophetaverat dicens. Tu es sacerdos in eternum binus ordinem melchisedech. Abiato enim sacerdotio aaron quod fuit ad tempus: sacerdotium melchisedech in christo innouatum eternaliter confirmat. **E**ius etiam vero et legatum sacerdoti omnis laicorum decimatio perfolueda debet: et per consequens eius vicarius in ecclesie regimine substitutus: qui et eius eidem sacrificium administrat. **Q**uomodo autem melchisedech: aut qua morte: rei ubi: seu quo tempore vita excederit ignoratur: immo quod aliquando mortuus sit omnino silentio præterit. In hoc etiam christi sacerdotis typum representans: qui et si in carne aliquando passus fuit: immortalis tamen et resurrectio factus nunc de cetero moriturus ab ecclesia predicatur.

De sancto Lotu.

Cap. xci.

Lot filius Brahma

tris abrahame naturalis: abrahame vero filius adoptivus fuit: cuius sara: foro et diem abraham in concubum accepit. **H**ic cum adoptivo patre et naturali patre de aram in terra chanaan progressus est: et postmodum ab eo diuinus habitavit in oppido sodomorum: ut dicitur est supra. **H**ic etiam cum ipsis regibus achodor laomo helamitum rege captus: ab abraham redemptus est. **L**ut autem dominus propter rituum abominabile sodomitum quinque ciuitates sodomorum. I. sodomam: gomorram: adama: seboim: et segor: subuertere decreuisset: que in confinio arabie et palestine posite erant. **L**oth abrahame nepotem propter eius iusticiam et abrahame precies salvare dispositus. **C**venientesque duo angelis sodomam vespere missi a deo ad eius sententiam exequendas: apud loth hospitium sunt. Quos sodomites iuvenes purantes: et eis abiuti volentes: ad domum loth insultum fecerunt: ut viros ad se educeret. Quos ille defensare studes duas filias suas virginis despontatas quidem: